

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gegužės 16 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Direktyva 2011/16/ES – Administracinis bendradarbiavimas apmokestinimo srityje – 1 straipsnio 1 dalis – 5 straipsnis – Trečiajam asmeniui pateiktas informacijos prašymas – Atsisakymas suteikti informaciją – Sankcija – Prašomos informacijos „numatomo reikalingumo“ sąvoka – Institucijos, į kurią kreipiamasi, atliekamas patikrinimas – Teismo kontrolė – Apimtis – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija – 51 straipsnis – Sąjungos teisės gyvendinimas – 47 straipsnis – Teisės veiksmingų teismų gynybė – Teismo ir trečiojo asmens galimybė susipažinti su besikreipiančiosios institucijos patektu prašymu“

Byloje C-682/15

dėl *Cour administrative* (Aukštesnysis administracinis teismas, Liuksemburgas) 2015 m. gruodžio 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. gruodžio 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Berlioz Investment Fund SA

prieš

Directeur de l'administration des contributions directes

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, M. Berger ir A. Prechal, teisėjai A. Arabadjiev, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund (pranešėjas), C. Vajda ir S. Rodin,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo-Peyronnel, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2016 m. lapkričio 8 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Berlioz Investment Fund SA*, atstovaujamos advokato J.-P. Drescher,
- Liuksemburgo vyriausybės, atstovaujamos A. Germeaux ir D. Holderer, padedamų advokatų P.-E. Partsch ir T. Evans,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos J.-C. Halleux ir M. Jacobs,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos iš pradžių S. Ghiandoni, vėliau E. de Moustier,

- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Garofoli,
 - Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
 - Suomijos vyriausybės, atstovaujamos S. Hartikainen,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal, J. F. Brakeland, H. Krämer ir W. Roels,
- susipažinęs su 2017 m. sausio 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
- priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinančios Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 63) 1 straipsnio 1 dalies ir 5 straipsnio bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Berlioz Investment Fund SA* (toliau – *Berlioz*) ir *Directeur de l'administration des contributions directes* (Tiesioginių mokesčių administracijos direktorius, Liuksemburgas) ginčą dėl piniginių sankcijų, kurių bendrovei *Berlioz* ši institucija skyrė už atsisakymą suteikti informaciją atsakant į prašymą, gautą keičiantis informacija su Prancūzijos mokesčių administracija.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Chartija

3 Chartijos 47 straipsnyje „Teisė į veiksmingą teisinį gynimą ir teisingą bylos nagrinėjimą“ nustatyta:

„Kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą įgyvendinimą teisme šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Kiekvienas asmuo turi teisę, kad jo būtų per kiek įmanoma trumpesnį laiką viešai ir teisingai išnagrinėta pagal įstatymų steigtas nepriklausomas ir nešališkas teismas. Kiekvienas asmuo turi turėti galimybę gauti teisinį pagalbą, būti ginamas ir atstovaujamas.

<...>“

Direktyva 2011/16

4 Direktyvos 2011/64 1, 2, 6–9 ir 19 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(1) <...> Mokesčių mokėtojų judumas, tarpvalstybiniai sandoriai, skaičiai ir finansiniai priemonių internacionalizavimas itin sparčiai didėja, todėl valstybės narės sunku tinkamai apskaičiuoti mokėtinus mokesčius. Šie vis didėjantys sunkumai turi tokios apmokestinimo sistemos veikimui, ir kyla dvigubo apmokestinimo problema, o tai skatina mokesčių sukčiavimą ir mokesčių slėpimą

<...>

(2) <...> Siekiant pašalinti neigiamą šio reiškinio poveiką, būtina sukurti naują valstybių narių mokesčių administraciją administracinio bendradarbiavimo tvarką. Reikia priemonių, kurios galėtų užtikrinti valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą nustatant visoms valstyboms narėms taikomas vienodas taisykles, pareigas ir teises.

<...>

(6) <...> Todėl manoma, kad tinkama veiksmingo administracinio bendradarbiavimo priemonė yra nauja direktyva.

(7) Ši direktyva yra grindžiama [1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos] direktyvos 77/799/EEB [dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo ir draudimo mokymų apmokestinimo srityje (OL L 336, 1977, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 63)] pasiekimais, tačiau joje nustatomos aiškesnės ir tikslesnės taisyklės, reglamentuojančios valstybių narių administracinį bendradarbiavimą, kad, jei būtina, ypač keitimosi informacija srityje, būtų užtikrintas platesnis valstybių narių administracinis bendradarbiavimas. <...>

(8) <...> Todėl reikėtų numatyti, kad staigos palaikytų daugiau tiesioginių ryšių siekiant, kad bendradarbiavimas taptų veiksmingesnis ir spartesnis. <...>

(9) Valstybų narės, gavusios kitos valstybų narės prašymą, turėtų keistis informacija apie konkrečius atvejus ir turėtų atlikti tokiai informacijai gauti būtinus tyrimus. „Numatomo reikalingumo“ standartu siekiama numatyti, kad būtų kuo plačiau keičiamasi informacija mokesčių klausimais, ir taip pat paaiškinti, kad valstybų narės neturi laisvės vykdyti „atsitiktinių paieškos“ arba prašyti informacijos, kuri greičiausiai nėra susijusi su atitinkamo mokesčių mokėtojo mokesčių reikalais. Šios direktyvos 20 straipsnyje nustatyti procedūriniai reikalavimai turėtų būti aiškinami pakankamai laisvai, kad tai netrukdytų veiksmingai keistis informacija.

<...>

(19) Atvejai, kuriais valstybų narė, kuri kreipiamasi, gali atsisakyti suteikti informaciją, turėtų būti aiškiai apibrėžti ir apriboti, atsižvelgiant į tam tikrus privačius interesus, kurie turėtų būti apsaugoti, bei į visuomenės interesus.“

5 Direktyvos 2011/16 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šia direktyva nustatomos taisyklės ir tvarka, kuriomis vadovaudamosi valstybų narės bendradarbiauja viena su kita siekdamos keistis informacija, kuri, kaip galima numatyti, gali būti reikalinga administruojant valstybių narių nacionalinius statymus, susijusius su 2 straipsnyje nurodytais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą.“

6 Šios direktyvos 5 straipsnyje numatyta:

„Besikreipiančiosios institucijos prašymu institucija, kuri kreipiamasi, pateikia besikreipiančiajai institucijai visą 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kuri ji turi arba kuri ji gauna atlikusi administracinius tyrimus.“

7 Minėtos direktyvos 16 straipsnio 1 dalis išdėstyta taip:

„Informacijai, kuri? valstyb?s nar?s pagal ši? direktyv? bet kokia forma pateikia viena kitai, taikomi tarnybin?s paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia pati apsauga, kokia suteikiama panašaus pobūdžio informacijai pagal j? gavusios valstyb?s nar?s nacionalin?s teis?s aktus. <...>

<...>“

8 Tos pa?ios direktyvos 17 straipsnyje „Apribojimai“ nustatyta:

„1. Valstyb?s nar?s institucija, ? kuri? kreipiamasi, suteikia kitos valstyb?s nar?s besikreipian?iajai institucijai 5 straipsnyje nurodyt? informacij?, jeigu besikreipian?ioji institucija išnaudojo ?prastinius informacijos šaltinius, kuriais tomis aplinkyb?mis ji b?t? gal?jusi pasinaudoti prašomai informacijai gauti, nerizikuodama, kad kils pavojus jos tiksl? pasiekimui.

2. Šia direktyva valstyb? nar?, ? kuri? kreipiamasi, ne?pareigojama atlikti tyrim? ar suteikti informacij?, jeigu jos teis?s aktais neleidžiama atlikti toki? tyrim? arba rinkti prašomos informacijos jos pa?ios tikslais.

3. Valstyb?s nar?s, ? kuri? kreipiamasi, kompetentinga institucija gali atsisakyti suteikti informacij?, jeigu besikreipian?ioji valstyb? nar? d?l teisinių priežas?i? negali suteikti panašios informacijos.

4. Prašymas suteikti informacij? gali b?ti atmetas, jeigu j? suteikus b?t? atskleista komercin?, pramonin? arba profesin? paslaptis ar komercinio proceso paslaptis, arba jeigu j? atskleidus b?t? pažeista viešoji tvarka.

5. Institucija, ? kuri? kreipiamasi, praneša besikreipian?iajai institucijai apie prašymo suteikti informacij? atmetimo priežastis.“

9 Direktyvos 2011/16 18 straipsnyje „Prievoles“ nustatyta:

„1. Jeigu valstyb? nar? prašo suteikti informacij? vadovaujantis šia direktyva, valstyb? nar?, ? kuri? kreipiamasi, naudoja informacijai rinkti skirtas priemones, kad gaut? prašom? informacij?, net jeigu tai valstybei narei nereikia tokios informacijos jos mokes?i? tikslais. Šia prievole nepažeidžiamos 17 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys, kuri? taikymas joki? b?du nereiškia, kad valstybei narei, ? kuri? kreipiamasi, leidžiama atsisakyti suteikti informacij? vien d?l to, kad jai tokia informacija n?ra reikalinga vidaus tikslais.

2. 17 straipsnio 2 ir 4 dalys joki? b?du nereiškia, kad valstyb?s nar?s institucijai, ? kuri? kreipiamasi, leidžiama atsisakyti suteikti informacij? vien d?l to, kad ši? informacij? turi bankas, kita finans? ?staiga, paskirtasis asmuo, ?galiotasis atstovas arba patik?tinis, arba d?l to, kad ji susijusi su asmens nuosavyb?s interesais.

<...>“

10 Direktyvos 2011/16 20 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad prašymai suteikti informacij? bei atlikti administracinius tyrimus pagal šios direktyvos 5 straipsn? kiek ?manoma siun?iami naudojant Komisijos patvirtint? standartin? form?. Šio 20 straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„1 dalyje nurodytoje standartin?je formoje nurodoma bent ši informacija, kuri? pateikia besikreipian?ioji institucija:

a) asmens, d?l kurio atliekamas tyrimas ar patikrinimas, tapatyb?;

b) mokesčių tikslas, dėl kurio prašoma informacijos.

Besikreipiančioji institucija gali, kiek žinoma, ir atsižvelgdama į tarptautinius pokyčius, pateikti bet kurio asmens, kuris, manoma, turi prašomos informacijos, taip pat bet kokius duomenis, kurie sudarytų palankesnes sąlygas institucijai, į kurią kreipiamasi, rinkti informaciją.“

11 Direktyvos 2011/16 22 straipsnio 1 dalies c punkte numatyta:

„Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad būtų:

<...>

c) užtikrintas sklandus šioje direktyvoje numatytą administracinio bendradarbiavimo nuostatų veikimas.“

Liuksemburgo teisė

2013 m. kovo 29 d. įstatymas

12 Direktyva 2011/16 perkelta į Liuksemburgo teisę *Loi du 29 mars 2013 portant transposition de la directive 2011/16 <...> et portant 1. modification de la loi générale des impôts; 2. abrogation de la loi modifiée du 15 mars 1979 concernant l'assistance administrative internationale en matière d'impôts directs* (2013 m. kovo 29 d. įstatymas dėl Direktyvos 2011/16 perkėlimo į nacionalinę teisę ir dėl, pirma, bendrojo mokesčių įstatymo dalinio pakeitimo, antra, iš dalies pakeisto 1979 m. kovo 15 d. įstatymo dėl tarptautinės administracinės pagalbos tiesioginių mokesčių srityje panaikinimo, *Mémorial A*, 2013, p. 756, toliau – 2013 m. kovo 29 d. įstatymas).

13 2013 m. kovo 29 d. įstatymo 6 straipsnyje numatyta:

„Besikreipiančiosios institucijos prašymu Liuksemburgo institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia jai informaciją, kuri, kaip galima numatyti, reikalinga besikreipiančiosios valstybės narės vidaus teisės aktams, susijusiems su 1 straipsnyje nurodytais mokesčiais, administruoti ir taikyti ir kurią ji jau turi ar gauna atlikus administracinį tyrimą.“

14 2013 m. kovo 29 d. įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Liuksemburgo institucija, į kurią kreipiamasi, kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, pateikia 6 straipsnyje nurodytą informaciją. Tačiau jeigu Liuksemburgo institucija, į kurią kreipiamasi, jau turi tą informaciją, ji turi būti perduota per du mėnesius nuo minėtos dienos.“

2014 m. lapkričio 25 d. įstatymas

15 *Loi du 25 novembre 2014 prévoyant la procédure applicable à l'échange de renseignements sur demande en matière fiscale et modifiant la loi du 31 mars 2010 portant approbation des conventions fiscales et prévoyant la procédure applicable en matière d'échange de renseignements sur demande* (2014 m. lapkričio 25 d. įstatymas, kuriuo numatoma keitimosi informacija paprašius mokesčių srityje tvarka ir kuriuo iš dalies keičiamas 2010 m. kovo 31 d. įstatymas dėl mokesčių sutarčių tvirtinimo, kuriame numatyta keitimosi informacija paprašius tvarka, *Mémorial A* 2014, p. 4170, toliau – 2014 m. lapkričio 25 d. įstatymas) yra toliau nurodytos nuostatos.

16 2014 m. lapkričio 25 d. įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šis įstatymas nuo jo įsigaliojimo taikomas prašymams keistis informacija mokesčių srityje, kuriuos pateikia besikreipiančiosios valstybės kompetentinga institucija, remdamasi:

<...>

4) [2013 m. kovo 29 d. įstatymu] dėl administracinio bendradarbiavimo mokesčių srityje;

<...>“

17 2014 m. lapkričio 25 d. įstatymo 2 straipsnyje numatyta:

„1. Mokesčių administracijos galiojamos reikalauti iš atitinkamų informacijų turinčio asmens bet kokio pobūdžio informacijos, kurios prašoma taikant keitimosi informacija nuostatas, numatytas sutartyse ir įstatymuose.

2. Informaciją turintis asmuo privalo tiksliai ir be pakeitimų suteikti visą prašomą informaciją per nustatytą vieno mėnesio nuo pranešimo apie sprendimą dėl įpareigojimo suteikti prašomą informaciją terminą. Ši pareiga apima nepakeistą dokumentą, kurie pagrindžia informaciją, perdavimą.

<...>“

18 2014 m. lapkričio 25 d. įstatymo 3 straipsnyje nurodyta:

„1. Kompetentinga mokesčių administracija patikrina prašymo keistis informacija formalią atitiktį teisės aktams. Prašymo keistis informacija forma atitinka reikalavimus, jei jame nurodytas teisinis pagrindas, prašymą pateikusi kompetentinga institucija ir kita sutartyse ir įstatymuose numatyta informacija.

<...>

3. Jei kompetentinga mokesčių administracija neturi prašomos informacijos, kompetentingos mokesčių administracijos direktorius arba jo pavaduotojas registruotu laišku praneša informaciją turinčiam asmeniui apie savo sprendimą dėl įpareigojimo suteikti prašomą informaciją. Pranešimas apie šį sprendimą prašomą informaciją turinčiam asmeniui reiškia, kad pranešta bet kuriam kitam jame nurodytam asmeniui.

4. Prašymas keistis informacija negali būti atskleistas. Sprendime dėl įpareigojimo suteikti prašomą informaciją nurodomi tik duomenys, kurie yra būtini, kad informaciją turintis asmuo galėtų identifikuoti prašomą informaciją.

<...>“

19 2014 m. lapkričio 25 d. įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jei prašoma informacija nesuteikiama per vieno mėnesio terminą nuo pranešimo apie sprendimą dėl įpareigojimo suteikti prašomą informaciją, informaciją turinčiam asmeniui gali būti skiriama administracinė fiskalinė bauda, kurios maksimalus dydis yra 250 000 EUR. Jos dydį nustato kompetentingos mokesčių administracijos direktorius arba jo pavaduotojas.“

20 2014 m. lapkričio 25 d. įstatymo 6 straipsnyje numatyta:

„1. Dėl prašymo keisti informacija ir sprendimo dėl pareigojimo suteikti prašomą informaciją, nurodytą 3 straipsnio 1 ir 3 dalyse, negali būti pateikiamas skundas.

2. Informaciją turintis asmuo gali kreiptis į *Tribunal administratif* (Administracinis teismas, Liuksemburgas) dėl 5 straipsnyje numatytą sprendimą pakeitimo. Šis skundas turi būti pateiktas per vieną mėnesį nuo pranešimo apie sprendimą prašomą informaciją turinčiam asmeniui. Jis turi stabdomąjį poveikį. <...>

Tribunal administratif (Administracinis teismas) sprendimus galima apskųsti *Cour administrative* (Aukštesnysis administracinis teismas). Apeliacinis skundas turi būti paduotas per teismo kanceliariją per 15 dienų nuo pranešimo apie teismo sprendimą. <...> *Cour administrative* (Aukštesnysis administracinis teismas) priima sprendimą per vieną mėnesį nuo atsiliepimo į skundą teikimo dienos, o jei jis neįteikiamas – per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai baigiasi šio atsiliepimo pateikimo terminas.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

21 *Berlioz* yra pagal Liuksemburgo teisę steigta akcinė bendrovė; ji gavo dividendų, kuriuos išmokėjo jos dukterinė bendrovė, pagal Prancūzijos teisę steigta paprastoji akcinė bendrovė (*société par actions simplifiée*) *Cofima*, ir kurie nebuvo apmokestinami prie šaltinio.

22 Atlikdama tyrimą, ar neapmokestinimas, kuriuo pasinaudojo *Confima*, atitiko Prancūzijos teisėje nustatytas sąlygas, Prancūzijos mokesčių administracija 2014 m. gruodžio 3 d. kreipėsi į Liuksemburgo mokesčių administraciją, prašydama pateikti informacijos apie *Berlioz*, be kita ko, pagal Direktyvą 2011/16.

23 Gavęs šį prašymą *Administration des contributions directes* (Tiesioginių mokesčių administracija) direktorius 2015 m. kovo 16 d. priėmė sprendimą, kuriame nurodė, kad Prancūzijos mokesčių administracija tikrina *Cofima* mokesčių situaciją ir kad jai reikia informacijos, kad galėtų priimti sprendimą dėl bendrovės *Cofima* bendrovei *Berlioz* išmokėtų dividendų apmokestinimo prie pajamų šaltinio. Remdamasis 2014 m. lapkričio 25 d. įstatymo 2 straipsnio 2 dalimi šiame sprendime jis pareigojo *Berlioz* pateikti jam tam tikrą informaciją, būtent:

- nurodyti, ar bendrovė turi faktinę administracijos buveinę Liuksemburge ir kokios yra jos pagrindinės savybės, t. y. pateikti šios buveinės aprašymą, nurodyti jos biurų patalpų plotą, materialines ir informacines technologijas priemones, pateikti patalpų nuomos sutarties kopiją, nurodyti adresų dokumentams teikti ir pridėti patvirtinamuosius dokumentus;
- pateikti savo darbuotojų sąrašą ir nurodyti jų pareigas bendrovėje bei vardyti bendrovės buveinėje dirbančius darbuotojus;
- nurodyti, ar ji nuomoja darbuotojus Liuksemburge;
- nurodyti, ar *Berlioz* ir *Cofima* yra pasirašiusios sutartį, o jeigu taip – pateikti šios sutarties kopiją;
- nurodyti savo turimas kitų bendrovių akcijas ir kaip jos buvo finansuotos bei pridėti patvirtinamuosius dokumentus;
- nurodyti savo asocijuotų narių vardus, pavardes ir adresus, taip pat kiekvieno nario turimą kapitalo dydį ir procentinę jo dalį;
- nurodyti sumą, kuri kaip *Cofima* vertybinį popierį vertė įtraukta į bendrovės *Berlioz*

aktyvus prieš 2012 m. kovo 7 d. *Cofima* visuotiną akcininkų susirinkimą, ir chronologiškai pateikti *Cofima* vertybinių popierių pradinę vertę, kokia ji buvo juos atskleidžiant aktyvus 2002 m. gruodžio 5 d. ir 2003 m. spalio 31 d. kapitalo našą padarymo ir 2007 m. spalio 2 d. sigijimo metu.

24 2015 m. balandžio 21 d. *Berlioz* nurodė, kad vykdė 2015 m. kovo 16 d. sprendime dėl pareigojimo išdėstytus prašymus, tik nepateikė savo asocijuotų narių vardų, pavardžių ir adresų, kiekvieno iš jų turimo kapitalo dydžio ir procentinės jo dalies, nes ši informacija nebuvo, kaip galima numatyti, reikalinga, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2011/16, kad Prancūzijos mokesčių administracija, atlikdama patikrinimą, galėtų vertinti, ar jos dukterinės bendrovės sumokėti dividendai turėjo būti apmokestinami prie pajamų šaltinio.

25 Dėl atsisakymo pateikti šią informaciją 2015 m. gegužės 18 d. sprendimu *Administration des contributions directes* (Tiesioginių mokesčių administracija) direktorius, remdamasis 2014 m. lapkričio 25 d. statymo 5 straipsnio 1 dalimi, skyrė *Berlioz* 250 000 EUR administracinę baudą.

26 Dėl *Administration des contributions directes* (Tiesioginių mokesčių administracija) direktoriaus sprendimo skirti sankciją 2015 m. birželio 18 d. *Berlioz* pateikė skundą *Tribunal administratif* (Administracinis teismas, Liuksemburgas); ji prašė patikrinti 2015 m. kovo 16 d. sprendimo dėl pareigojimo pagrįstumą.

27 2015 m. rugpjūčio 13 d. sprendimu *Tribunal administratif* (Administracinis teismas) pripažino pagrindinę administracinę skundą, kuriuo prašoma pakeisti sprendimą, iš dalies pagrįstu ir sumažino baudą iki 150 000 EUR, o kitą skundo dalį atmetė ir nusprendė, kad nereikia nagrinėti subsidiariai pateikto skundo dėl panaikinimo.

28 2015 m. rugpjūčio 31 d. *Berlioz* pateikė apeliacinį skundą *Cour administrative* (Aukštesnysis administracinis teismas, Liuksemburgas), kuriame tvirtina, kad 2014 m. lapkričio 25 d. statymo 6 straipsnio 1 dalimi grindžiamas *Tribunal administratif* (Administracinis teismas) atsisakymas patikrinti 2015 m. kovo 16 d. sprendimo dėl pareigojimo pagrįstumą pažeidžia jos teisę veiksmingai teismingai gynybą, užtikrinamą 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnio 1 dalyje.

29 *Cour administrative* (Aukštesnysis administracinis teismas) nusprendė, kad gali būti būtina atsižvelgti į Chartijos 47 straipsnį, kuriame perteikta EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje tvirtinta teisė, ir paprašė šalį pagrindinėje byloje pateikti šiuo klausimu savo pastabas.

30 Šis teismas klausia, ar asmuo, kaip antai *Berlioz*, gali pasinaudoti teise veiksmingai teismingai gynybą, jei negalima, bent jau išimties tvarka patikrinti, ar teisėtas sprendimas dėl pareigojimo, kuriuo grindžiama jam skirta sankcija. Jam ypač kyla klausimas dėl prašomos informacijos „numatomo reikalingumo“ sąvokos, kuri vartojama Direktyvos 2011/16 1 straipsnio 1 dalyje, ir dėl kontrolės apimtys, kurių šiuo aspektu nepakenkdami šios direktyvos tikslui turi atlikti valstybės, kuri kreipiamasi, mokesčių administracija ir teismai.

31 Tokiomis sąlygomis *Cour administrative* (Aukštesnysis administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar valstybė narė gyvendina Sąjungos teisę ir todėl Chartija pagal jos 51 straipsnio 1 dalį tampa taikytina tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje pagrindinėje byloje, kai ji asmeniui skiria administracinę piniginių sankcijų už tai, kad jis neatliko savo bendradarbiavimo pareigų pagal sprendimą dėl pareigojimo, kurį kompetentinga nacionalinė institucija priėmė vadovaudamasi šiuo tikslu vidaus teisėje nustatytais procesiniais taisyklėmis šiai valstybei narei, kaip valstybei, kuri kreipiamasi, vykdančią kitos valstybės narės pateiktą prašymą keistis informacija, kurį pastaroji valstybė grindžia, be kita ko, Direktyvos 2011/16 nuostatomis, susijusiomis su keitimaisi

informacija paprašius?

2. Jeigu būtų nustatyta, kad šiuo atveju Chartija taikoma, ar gali asmuo remtis Chartijos 47 straipsniu, kai mano, kad minėta jam skirta administracinė pinigine sankcija siekiama? pareigoti jį suteikti informaciją valstybės narės, kuri kreipiamasi ir kurioje jis gyvena arba yra steigtas, kompetentingai institucijai vykdant kitos valstybės narės prašymą suteikti informaciją, kuris, kiek tai susiję su tikruoju mokesčių tikslu, niekaip nėra pagrįstas, todėl šiuo atveju neturi teisės to tikslo, ir kuriuo siekiama gauti informacijos, kuri nėra, kaip galima numatyti, reikalinga atitinkamo apmokestinimo atveju?

3. Jeigu būtų nustatyta, kad šiuo atveju Chartija taikoma, ar Chartijos 47 straipsnyje tvirtintos teisės veiksmingą teisinį gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą gyvendinimas reikalauja (ir negalima numatyti apribojimų pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį), kad kompetentingas nacionalinis teismas turėtų neribotą jurisdikciją ir dėl to galiojimus bent jau išimties tvarka patikrinti valstybės narės kompetentingos institucijos sprendimo dėl pareigojimo, kuris priimtas vykdant, be kita ko, Direktyva 2011/16 grindžiamą kitos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymą keistis informacija, teisėtumą, kai nagrinėjama informaciją turinčio trečiojo asmens, kuriam skirtas šis sprendimas dėl pareigojimo, skundą dėl sprendimo skirti administracinį piniginių sankcijų už tai, kad vykdant minėtą prašymą jis neatliko savo bendradarbiavimo pareigų?

4. Jeigu būtų nustatyta, kad šiuo atveju Chartija taikoma, ar Direktyvos 2011/16 1 [straipsnio] 1 dalis ir 5 [straipsnis], pirma, šias nuostatas gretinant su numatomo reikalingumo sąlyga, išplaukiančia iš [Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO)] pavyzdinių sutarties dėl pajamų ir kapitalo apmokestinimo, ir, antra, atsižvelgiant į ESS 4 straipsnyje nustatytą lojalios bendradarbiavimo principą, taip pat Direktyvos 2011/16 tikslą, reikia aiškinti taip: informacijos, kurios viena iš kitos prašo valstybės narės, numatomas reikalingumas, atsižvelgiant į apmokestinimo atvejį ir nurodytą mokesčių tikslą, yra sąlyga, kuri prašymas suteikti informaciją turi atitikti, kad valstybės narės, kuri kreipiamasi, kompetentingai institucijai kiltų pareiga dėl šio prašymo imtis veiksmų ir kad informaciją turinčiam trečiajam asmeniui skirtas sprendimas dėl pareigojimo būtų teisėtas?

5. Jeigu būtų nustatyta, kad šiuo atveju Chartija taikoma, ar Direktyvos 2011/16 1 [straipsnio] 1 dalies ir 5 [straipsnio], taip pat Chartijos 47 straipsnio nuostatas reikia aiškinti taip, kad pagal šias nuostatas draudžiama valstybės narės teisės nuostata, kuria jos kompetentingos nacionalinės institucijos, kaip valstybės narės, kuri kreipiamasi, institucijos, teisė patikrinti prašymo suteikti informaciją teisėtumą kartu susiaurinama iki atitikties formaliems reikalavimams kontrolės ir kad nacionalinis teismas, kur kreiptasi, nagrinėdamas skundą, kaip jis apibūdintas trečiajame klausime, privalo patikrinti, ar prašoma informacija atitinka numatomo reikalingumo sąlygą, atsižvelgdamas į visus šios informacijos aspektus, kiek tai susiję su jos ryšiu su konkrečiais nagrinėjamo apmokestinimo atveju, su nurodytu mokesčiniu tikslu ir Direktyvos 2011/16 17 straipsnio laikymusi?

6. Jeigu būtų nustatyta, kad šiuo atveju Chartija taikoma, ar pagal Chartijos 47 straipsnio antrą pastraipį draudžiama valstybės narės teisės nuostata, pagal kuri draudžiama tokį skundą, kaip apibūdintas trečiajame klausime, nagrinėjantį valstybės narės, kuri kreipiamasi, kompetentingam nacionaliniam teismui pateikti kitos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymą suteikti informaciją, ir ar tai reiškia, kad šis dokumentas turi būti pateiktas kompetentingam nacionaliniam teismui, o ši informaciją turinčiam trečiajam asmeniui turi būti leista su juo susipažinti, arba ar šis dokumentas turi būti pateiktas nacionaliniam teismui, tačiau informaciją turinčiam trečiajam asmeniui teisė su juo susipažinti nesuteikiama, atsižvelgiant į šio dokumento konfidencialumą, jei visi informaciją turinčiam trečiajam asmeniui apribojant jo teises

sukelti sunkumai pakankamai kompensuojami kompetentingo nacionalinio teismo vykdomoje procedūroje“

D?I prejudicini? klausim?

D?I pirmojo klausimo

32 Pirmuoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s teiraujasi, ar Chartijos 51 straipsnio 1 dal? reikia aiškinti taip: kai valstyb? nar? savo teis?s aktuose numato, kad asmeniui, kuris mokes?i? institucijoms kei?iantis informacija, be kita ko, pagal Direktyvos 2011/16 nuostatas, atsisako suteikti informacij?, skiriama pinigini? sankcija, ?gyvendina S?jungos teis?, kaip tai suprantama pagal ši? nuostat?, ir tod?l Chartija taikoma.

33 Pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dal? jos nuostatos valstyb?ms nar?ms taikomos tik tuomet, kai šios ?gyvendina S?jungos teis?. Tod?l svarbu nustatyti, ar nacionalin? priemon?, kurioje numatyta tokia sankcija, galima laikyti S?jungos teis?s ?gyvendinimu.

34 Šiuo klausimu reikia pažym?ti, kad Direktyvoje 2011/16 nustatyti tam tikri valstybi? nari? ?sipareigojimai. B?tent šios direktyvos 5 straipsnyje numatyta, kad institucija, ? kuri? kreipiamasi, pateikia besikreipian?iajai institucijai tam tikr? informacij?.

35 Be to, pagal Direktyvos 2011/16 18 straipsn? „Prievoles“ reikalaujama, kad valstyb? nar?, ? kuri? kreipiamasi, naudot? informacijai rinkti skirtas priemones, kad gaut? prašom? informacij?.

36 Pagal Direktyvos 2011/16 22 straipsnio 1 dalies c punkt? valstyb?s nar?s imasi b?tin? priemoni?, kad b?t? užtikrintas sklandus šioje direktyvoje numatyt? administracinio bendradarbiavimo nuostat? veikimas.

37 Nurodant nacionalin?je teis?je esan?ias informacijai rinkti skirtas priemones, Direktyvoje 2011/16 valstyb?s nar?s ?pareigojamos imtis prašomai informacijai gauti b?tin? priemoni?, kad ?vykdyt? ?sipareigojimus keitimosi informacija srityje.

38 Reikia pripažinti, kad, siekiant užtikrinti šios direktyvos veiksmingum?, šios priemon?s turi apimti priemones, kaip pagrindin?je byloje nagrin?jama pinigini? sankcija, kurios užtikrina pakankam? paskat? asmeniui suteikti mokes?i? institucijoms prašom? informacij? ir taip sudaro s?lygas institucijai, ? kuri? kreipiamasi, ?vykdyti savo prievoles besikreipian?iajai institucijai.

39 Aplinkyb?, kad Direktyva 2011/16 aiškiai nenumato sankcij? taikymo, netrukdo manyti, kad jos priskirtinos prie šios direktyvos ?gyvendinimo ir tod?l priklauso prie S?jungos teis?s taikymo srities. „Informacijai rinkti skirtos priemon?s“, kaip jos suprantamos pagal šios direktyvos 18 straipsn?, ir „ b?tin? priemon?s, kad b?t? užtikrintas sklandus <...> administracinio bendradarbiavimo nuostat? veikimas“ pagal tos pa?ios direktyvos 22 straipsnio 1 dal? apima sankcijas nustatan?ias priemones.

40 Tokiomis aplinkyb?mis tai, kad nacionalin? nuostata, kuria grindžiama sankcija, kaip antai skirta *Berlioz*, yra ?statyme, kuris n?ra priimtas b?tent Direktyvai 2011/16 ? nacionalin? teis? perkelti, neturi reikšm?s, nes taikant ši? nacionalin? nuostat? užtikrinamas min?tos direktyvos taikymas (šiuo klausimu žr. 2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Åkerberg Fransson*, C?617/10, EU:C:2013:105, 28 punkt?).

41 Todėl reikia pripažinti, kad tokiu nacionalinės teisės aktu, kaip nagrinėjamas pagrindinis byloje, kuriame numatyta sankcija už atsisakymą suteikti informaciją, kurios nacionalinė mokesčių institucija prašo, kad galėtų vykdyti Direktyvoje 2011/16 numatytus pareigojimus, ši direktyva gyvendinama.

42 Todėl pirmą klausimą reikia atsakyti, kad Chartijos 51 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: kai valstybės narė savo teisės aktuose numato, kad asmeniui, kuris mokesčių institucijoms keičiantis informacija, be kita ko, pagal Direktyvos 2011/16 nuostatas, atsisako ją suteikti, skiriama piniginių sankcija, gyvendina Sąjungos teisę, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, ir todėl Chartija taikoma.

Dėl antrojo klausimo

43 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Chartijos 47 straipsnį reikia aiškinti taip: asmuo, gavęs piniginių sankcijų už administracinio sprendimo, kuriuo pareigojamas suteikti informaciją, kai nacionalinės mokesčių institucijos ją keičiasi pagal Direktyvą 2011/16, nevykdymą, turi teisę ginėti šio sprendimo teisėtumą.

Dėl Chartijos 47 straipsniu grindžiamos teisės teisinių gynybų egzistavimo

44 Pagal Chartijos 47 straipsnį „Teisė veiksmingai teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą“ kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę veiksmingąją gynybą teisme. Ši teisė atitinka ESS 19 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje tvirtintą valstybių narių pareigojimų nustatyti teisių gynimo priemones, būtinas užtikrinant veiksmingą teisminę apsaugą Sąjungos teisei priklausančiose srityse.

45 Kelios vyriausybės tvirtino, kad tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinis byloje, nėra „Sąjungos teisės garantuojamos teisės“, kaip ji suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, nes Direktyva 2011/16 nesuteikiama jokia teisė asmenims. Anot šių vyriausybių ši direktyva, kaip ir Direktyva 77/799, kuri Teisingumo Teismas nagrinėjo 2013 m. spalio 22 d. Sprendime *Sabou* (C-276/12, EU:C:2013:678), numato tik mokesčių institucijų keitimąsi informacija ir tik joms suteikia teisę. Vadinasi, asmuo, kaip antai *Berlioz*, negali remdamasis Chartijos 47 straipsniu tvirtinti, kad turi teisę veiksmingai teisinę gynybą.

46 Šiuo klausimu minėto sprendimo 30–36 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad Direktyva 77/799, kurios tikslas – reglamentuoti valstybių narių mokesčių institucijų bendradarbiavimą, koordinuojamas kompetentingų institucijų keitimasis informacija, nustatant tam tikras pareigas valstybėms narėms, bet nesuteikiamos konkrečios teisės mokesčių mokėtojui, kiek tai susiję su jo dalyvavimu šioms institucijoms keičiantis informacija. Visų pirma, šioje direktyvoje nenumatyta jokia minėto institucijų pareiga išklaudyti mokesčių mokėtoją.

47 Kiek tai susiję su Direktyva 2011/16, jos 7 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad ji grindžiama Direktyvos 77/799 pasiekimais, prireikus numatant aiškesnes ir tikslesnes taisykles, reglamentuojančias valstybių narių administracinį bendradarbiavimą, kad šis bendradarbiavimas būtų platesnis. Reikia konstatuoti, kad tai reiškia, jog Direktyvos 2011/16 tikslas atitinka Direktyvos 77/799, kurią ji keičia, tikslą.

48 Vis dėlto, ši aplinkybė nereiškia, kad asmuo, kurio padėtis tokia kaip *Berlioz*, negali pagal Chartijos 47 straipsnį ginti savo pozicijos teisme, kai taikoma Direktyva 2011/16.

49 Iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos teisės sistemoje

užtikrinamos pagrindinės teisės gali būti taikomos visais atvejais, kuriuos reglamentuoja Sąjungos teisė, ir kad, jei taikoma ši teisė, taikomos ir Chartija garantuojamos pagrindinės teisės (šiuo klausimu žr. 2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 19–21 punktus ir 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, 72 ir 73 punktus).

50 Šiuo atveju pagrindinėje byloje nagrinėjamas ginčas susijęs su sankcija, asmeniui skirta už tai, kad jis nevykdė sprendimo, kuriuo buvo pareigotas pateikti institucijai, kuri kreiptasi, informaciją, reikalingą, kad ši galėtų vykdyti besikreipiančiosios institucijos pateiktą, be kita ko, Direktyva 2011/16 grindžiamą prašymą. Ši sankcija pagrįsta nacionaline nuostata, kuria (tai matyti iš atsakymo į pirmąjį klausimą) gyvendinama Sąjungos teisė, kaip tai suprantama pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį, vadinasi, pagrindinės bylos aplinkybėmis Chartijos nuostatos, ypač jos 47 straipsnis, yra taikomos (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, 74–77 punktus).

51 Konkrečiau kalbant apie reikalavimą dėl Sąjungos teisės garantuojamos teisės, kaip ji suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją apsauga nuo savavališko arba neproporcingo viešosios valdžios kišimosi į fizinio ar juridinio asmens privačią sferą yra bendrasis Sąjungos principas (1989 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Hoechst / Komisija*, 46/87 ir 227/88, EU:C:1989:337, 19 punktas ir 2002 m. spalio 22 d. Sprendimo *RoquetteFrères*, C-94/00, EU:C:2002:603, 27 punktas; taip pat 2005 m. lapkričio 17 d. Nutarties *Minoan Lines / Komisija*, C-121/04 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2005:695, 30 punktas).

52 Šia apsauga toks asmuo, kaip *Berlioz*, gali remtis ginydamas sau nepalankų aktą, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjami sprendimai dėl pareigojimo ir dėl sankcijos, vadinasi, jis gali remtis Sąjungos teisės garantuota teise, kaip ji suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, dėl kurios jis turi teisę veiksmingą teisinę gynybą.

Dėl teisės teisinių gynybų dalyko

53 Kalbant apie sankciją, reikia patikrinti, ar teisė teisinių gynybų, pavyzdžiui, kokia dėl šios priemonės numatyta pagrindinėje byloje nagrinėjamuose teisės aktuose, yra pakankama, kad asmuo galėtų pasinaudoti teisėmis pagal Chartijos 47 straipsnį, ar vis dėlto pagal šį straipsnį reikalaujama, kad jis šiuo atveju taip pat galėtų ginti sprendimo dėl pareigojimo, kuriuo grindžiama sankcija, teisėtumą.

54 Šiuo klausimu reikia priminti, kad veiksmingos teisminės apsaugos principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, šiuo metu tvirtintas Chartijos 47 straipsnyje. Minėtu 47 straipsniu Sąjungos teisėje užtikrinama apsauga, tvirtinta EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje ir 13 straipsnyje. Todėl reikia remtis tik šia pirmąja nuostata (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Otis ir kt.*, C-199/11, EU:C:2012:684, 46 ir 47 punktai).

55 Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje numatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę, kad jo būtų išnagrinėta nepriklausomas ir nešališkas teismas. Kad būtų laikomasi šios teisės, administracinės institucijos sprendimui, kuris pats neatitinka nepriklausomumo ir nešališkumo sąlygų, turi būti taikoma paskesnė teismo, kuris visų pirma turi turėti kompetenciją nagrinėti visus svarbius klausimus, kontrolė.

56 Todėl, kaip generalinis advokatas pažymi išvados 80 punkte, skundą dėl administracinės piniginės sankcijos, kuri asmeniui skirta už sprendimo dėl pareigojimo nevykdymą, nagrinėjantis teismas turi galėti išnagrinėti minėto sprendimo teisėtumą, kad vykdytų Chartijos 47 straipsnio reikalavimus.

57 Komisija tvirtina, kad pripažinti asmeniui teisę teisinti gynybą dėl tokio sprendimo dėl pareigojimo reikštų suteikti jam daugiau procedūrinių teisių nei mokesčių mokėtojui. Anot jos, iš 2013 m. spalio 22 d. Sprendimo *Sabou* (C-276/12, EU:C:2013:678) 40 punkto matyti, kad vykdant tyrimo etapą, per kurį renkama informacija, mokesčių mokėtojui išsiųstas prašymas suteikti informaciją yra tik galutinio sprendimo parengiamasis aktas ir jo negalima skysti.

58 Tačiau reikia atskirti pagrindinę bylos aplinkybes nuo bylos, dėl kurios priimtas 2013 m. spalio 22 d. Sprendimas *Sabou* (C-276/12, EU:C:2013:678). Ta byla susijusi su vienos valstybės narės mokesčių institucijos prašymais suteikti informaciją, kuriuos ji pateikė kitos valstybės narės mokesčių institucijai, ypač mokesčių mokėtojo, dėl kurio buvo atliekamas mokestinis tyrimas besikreipiančiojoje valstybėje narėje, teise dalyvauti su šiais prašymais susijusioje procedūroje. Kitaip nei pagrindinėje byloje nagrinėjamu *Berlioz* atveju, prašymas suteikti informaciją nebuvo skirtas atitinkamam asmeniui. Byloje, dėl kurios priimtas minėtas sprendimas, Teisingumo Teismas turėjo spręsti, ar mokesčių mokėtojas, dėl kurio nacionalinės mokesčių administracijos pateiktą prašymą suteikti informaciją, turėjo teisę būti išklausytas vykdant šią procedūrą, o ne tai, kaip šiuo atveju, ar asmuo iš valstybės narės, kuri kreipiamasi, turi teisę teisinti gynybą dėl jam skirtos sankcijos už institucijos, kuri kreipiamasi gavus besikreipiančiosios institucijos jai adresuotą prašymą suteikti informaciją, priimto sprendimo dėl pareigojimo nevykdymą.

59 Todėl antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Chartijos 47 straipsnį reikia aiškinti taip: asmuo, gavęs piniginių sankcijų už administracinio sprendimo, kuriuo pareigojamas suteikti informaciją, kai nacionalinės mokesčių institucijos ja keičiasi pagal Direktyvą 2011/16, nevykdymą, turi teisę ginčyti šio sprendimo teisėtumą.

Dėl ketvirtąjį klausimą

60 Ketvirtuoju klausimu (jį reikia nagrinėti pirmiau nei trečiąjį klausimą) prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2011/16 1 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnį reikia aiškinti taip: informacijos, kurios viena iš kitos prašo valstybės narės, „numatomas reikalingumas“ yra sąlyga, kurią prašymas suteikti informaciją turi atitikti, kad valstybei narei, kuri kreipiamasi, kiltų pareiga dėl jo imtis veiksmų, ir sykiu tai yra asmeniui skirta šios valstybės narės sprendimo dėl pareigojimo teisėtumo sąlyga.

61 Pagal Direktyvos 2011/16 1 straipsnio 1 dalį, susijusią su šios direktyvos tikslu, valstybės narės bendradarbiauja viena su kita siekdamos keistis informacija, kuri, „kaip galima numatyti, gali būti reikalinga“ besikreipiančiajai administracijai, atsižvelgiant į jos valstybės narės mokesčių teisės nuostatas.

62 Direktyvos 2011/16 5 straipsnyje pateikiama nuoroda į šią informaciją, numatant, kad besikreipiančiosios institucijos prašymu institucija, kuri kreipiamasi, pateikia besikreipiančiajai institucijai visą 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kurią ji turi arba kurią ji gauna atlikusi administracinius tyrimus. Taigi šiame 5 straipsnyje nustatoma institucijos, kuri kreipiamasi, prievolė.

63 Iš šios nuostatą formuluotės matyti, kad žodžiai „kaip galima numatyti, gali būti reikalinga“ apibūdina savybę, kurią turi turėti prašoma informacija. Direktyvos 2011/16 5 straipsnyje numatyta institucijos, kuri kreipiamasi, prievolė bendradarbiauti su besikreipiančiaja institucija neapima šios savybės neturinčios informacijos suteikimo.

64 Taigi prašomos informacijos „numatomas reikalingumas“ yra sąlyga, kurią turi tenkinti dėl jos pateikiamas prašymas.

65 Dar reikia nustatyti, kas ir kaip ?vertina, ar prašoma informacija turi ši? savyb?, ir ar asmuo, iš kurio institucija, ? kuri? kreipiamasi, siekia gauti besikreipian?iosios institucijos prašom? informacij?, gali remtis šios savyb?s nebuvimu.

66 Šiuo klausimu reikia remtis Direktyvos 2011/16 9 konstatuojamosios dalies tekstu, kuriame „numatomo reikalingumo“ standartu siekiama numatyti, kad b?t? kuo pla?iau kei?iamasi informacija mokes?i? klausimais, ir paaiškinti, kad valstyb?s nar?s negali laisvai vykdyti „atsitiktin?s paieškos“ arba prašyti informacijos, kuri grei?iausiai n?ra susijusi su atitinkamo mokes?i? mok?tojo mokes?i? reikalais.

67 Taigi, kaip tvirtina kelios vyriausyb?s ir Komisija, ši numatomo reikalingumo s?voka atspindi EBPO pavyzdin?s sutarties d?l apmokestinimo 26 straipsnyje vartojam? s?vok? tiek d?l j? panašumo, tiek d?l 2009 m. vasario 2 d. Pasi?lymo d?l Tarybos direktyvos COM(2009) 29 *final*, susijusios su administraciniu bendradarbiavimu apmokestinimo srityje, po kurio priimta Direktyva 2011/16, motyv? dalyje pateikiamos nuorodos ? EBPO sutartis. 2012 m. liepos 17 d. priimtuose EPBO Tarybos komentaruose d?l šio straipsnio nurodoma, kad valstyb?s sutarties šalys negali vykdyti „atsitiktin?s paieškos“ arba prašyti informacijos, kuri mažai tik?tina, kad yra svarbi aiškinantis su mokes?iais susijusius konkretaus mokes?i? mok?tojo reikalus. Atvirkš?iai, reikalinga pagr?sta tikimyb?, kad prašoma informacija bus svarbi.

68 Taigi, kaip matyti iš Direktyvos 2011/16 9 konstatuojamosios dalies, numatomo reikalingumo s?vokos tikslas – sudaryti s?lygas besikreipian?iajai institucijai gauti vis? informacij?, kurios, jos manymu, jai reikia tyrimui atlikti; vis d?lto jai neleidžiama akivaizdžiai peržengti šio tyrimo rib? ar pernelyg apsunkinti institucijos, ? kuri? kreipiasi.

69 Svarbu, kad vykdydama tyrim? besikreipian?ioji institucija gal?t? apibr?žti informacij?, kuri?, atsižvelgdama ? savo nacionalin? teis?, mano esant reikaling?, kad pagal Direktyvos 2011/16 1 konstatuojam?j? dal? gal?t? tinkamai apskai?iuoti mok?tinus mokes?ius.

70 Taigi b?tent ši tyrimui, d?l kurio pateiktas prašymas suteikti informacij?, vadovaujanti institucija turi pagal bylos aplinkybes ?vertinti šiam tyrimui prašomos informacijos numatom? reikalingum?, atsižvelgdama ? proced?ros eig? ir, kaip nurodyta Direktyvos 2011/16 17 straipsnio 1 dalyje, išnaudojusi ?prastinius informacijos šaltinius, kuriais gal?jo pasinaudoti.

71 Nors besikreipian?ioji institucija šiuo klausimu turi diskrecij?, vis d?lto ji negali prašyti informacijos, kurios nagrin?jamam tyrimui visai nereikia.

72 Toks prašymas neatitikt? Direktyvos 2011/16 1 ir 5 straipsni?.

73 Kalbant apie asmen?, reikia pažym?ti, kad tokiu atveju, kai institucija, ? kuri? kreiptasi, vis d?lto prireikus priima asmeniui skirt? sprendim? d?l ?pareigojimo, kad iš jo gaut? prašom? informacij?, iš atsakymo ? antr?j? klausim? matyti, kad jam turi b?ti pripažinta teis? kreiptis ? teism? d?l min?to prašymo suteikti informacij? neatitikties Direktyvos 2011/16 5 straipsniui ir tuo prašymu grindžiamo sprendimo d?l ?pareigojimo neteis?tumo.

74 Tod?l ? ketvirt?j? klausim? reikia atsakyti, kad Direktyvos 2011/16 1 straipsnio 1 dal? ir 5 straipsn? reikia aiškinti taip: informacijos, kurios viena iš kitos prašo valstyb?s nar?s, „numatomas reikalingumas“ yra s?lyga, kuri? prašymas suteikti informacij? turi atitikti, kad valstybei narei, ? kuri? kreipiamasi, kilt? pareiga d?l jo imtis veiksm?, ir sykiu tai yra asmeniui skirt? šios valstyb?s nar?s sprendimo d?l ?pareigojimo ir sprendimo skirti sankcij? už šio sprendimo ne?vykdim? teis?tumo s?lyga.

D?l tre?iojo ir penktojo klausim?

75 Tre?iuoju ir penktuoju klausimais (juos reikia nagrin?ti kartu) prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas teiraujasi, ar Chartijos 47 straipsn? reikia aiškinti taip: kai asmuo pateikia skund? d?l institucijos, ? kuri? kreipiamasi, skirtos sankcijos už tai, kad jis ne?vykd? sprendimo d?l ?pareigojimo, kur? ji pri?m? gavusi Direktyva 2011/16 grindžiam? besikreipian?iosios institucijos prašym? suteikti informacij?, nacionalinis teismas turi neribot? kompetencij? patikrinti šio sprendimo d?l ?pareigojimo teis?tum?. Be to, jis klausia, ar Direktyvos 2011/16 1 straipsnio 1 dal? ir 5 straipsn? bei Chartijos 47 straipsn? reikia aiškinti taip: šiomis nuostatomis draudžiama institucijos, ? kuri? kreipiamasi, atliekam? besikreipian?iosios institucijos prašymo suteikti informacij? teis?tumo patikrinim? susiaurinti iki atitikties formaliems reikalavimams kontrol?s; pagal jas nagrin?damas tok? skund? nacionalinis teismas privalo patikrinti, ar prašoma informacija atitinka numatomo reikalingumo s?lyg?, atsižvelgdamas ? visus šios informacijos aspektus, taip pat ir pagal Direktyvos 2011/16 17 straipsn?.

76 Pirma, d?l institucijos, ? kuri? kreipiamasi, atliekamo patikrinimo šio sprendimo 70 ir 71 punktuose pažym?ta, kad besikreipian?ioji institucija naudojasi diskrecija, vertindama iš institucijos, ? kuri? kreipiamasi, prašomos informacijos numatom? reikalingum?, tod?l pastaroji gali atlikti tik siauros apimties patikrinim?.

77 Atsižvelgiant ? Direktyva 2011/16 nustatyt? mokes?i? institucij? bendradarbiavimo mechanizm?, kuris, kaip matyti iš Direktyvos 2011/16 2, 6 ir 8 konstatuojam?j? dali?, grindžiamas taisykl?mis, skirtomis valstybi? nari? tarpusavio pasitik?jimui sukurti, kad b?t? galima veiksmingai ir spar?iai bendradarbiauti, institucija, ? kuri? kreipiamasi, iš principo turi pasitik?ti besikreipian?i?ja institucija ir daryti prielaid?, kad gautas prašymas suteikti informacij? atitinka besikreipian?iosios institucijos nacionalin? teis? ir yra b?tinas jos tyrimo poreikiams tenkinti. Institucija, ? kuri? kreipiamasi, apskritai neturi išsami? žini? apie besikreipian?iojoje valstyb?je susiklos?usias faktines ir teisines aplinkybes ir negalima reikalauti, kad ji toki? žini? tur?t? (šiuo klausimu žr. 2000 m. balandžio 13 d. Sprendimo *W.N.*, C?420/98, EU:C:2000:209, 18 punkt?). Bet kuriuo atveju institucija, ? kuri? kreipiamasi, negali savo pa?ios vertinimu d?l prašomos informacijos galimo naudingumo pakeisti besikreipian?iosios institucijos vertinimo.

78 Institucija, ? kuri? kreipiamasi, vis d?lto turi patikrinti, ar prašoma informacija n?ra visiškai nereikalinga besikreipian?iosios institucijos vykdomam tyrimui.

79 Šiuo klausimu, kaip matyti iš Direktyvos 2011/16 9 konstatuojamosios dalies, reikia remtis jos 20 straipsnio 2 dalimi, kurioje minimi šiam patikrinimui svarb?s elementai. Jie apima, pirma, toki? informacij?, kuri? turi pateikti besikreipian?ioji institucija, kaip asmens, d?l kurio atliekamas tyrimas ar patikrinimas, tapatyb? ir mokes?i? tikslas, d?l kurio prašoma informacijos, ir, antra, prireikus bet kurio asmens, kuris, manoma, turi prašomos informacijos, kontaktinius duomenis, taip pat bet kokius duomenis, kurie gal?t? pad?ti institucijai, ? kuri? kreipiamasi, rinkti informacij?.

80 Kad institucija, ? kuri? kreipiamasi, gal?t? atlikti šio sprendimo 78 ir 79 punktuose min?t? patikrinim?, besikreipian?ioji institucija turi tinkamai nurodyti motyvus, iš kuri? b?t? aišku, kokių tikslu prašoma informacijos vykdant mokes?i? proced?r? d?l prašyme suteikti informacij? ?vardyto mokes?i? mok?tojo.

81 Jei reikia, Direktyva 2011/16 nustatyto administracinio bendradarbiavimo mokesčių srityje tvarka institucija, kuri kreipiamasi, gali šio patikrinimo tikslais prašyti, kad besikreipiančioji institucija pateiktų papildomos informacijos, kuri, jos nuomone, būtina, norint atmesti akivaizdžią prašomos informacijos numatomo reikalingumo nebuvimą, atsižvelgiant į šio sprendimo 78 ir 79 punktuose nurodytus elementus.

82 Taigi institucijos, kuri kreipiamasi, atliekamas patikrinimas apima ne tik trumpą formalų prašymo suteikti informaciją atitikties reikalavimams patikrinimą, atsižvelgiant į minėtus elementus, – atlikdama tokį patikrinimą ši institucija turi taip pat turėti galimybę įsitikinti, kad prašoma informacija nėra visiškai nereikalinga, kiek tai susiję su atitinkamo mokesčių mokėtojo ir galbūt informuoto trečiojo asmens tapatybe ir nagrinėjamo mokesčių tyrimo poreikiais.

83 Antra, kiek tai susiję su teismo kontrole, kai asmuo pateikia skundą dėl sankcijos, kuri jam skirta remiantis institucijos, kuri kreipiamasi, sprendimu dėl pareigojimo, priimto, kad būtų vykdomas besikreipiančiosios institucijos prašymas suteikti informaciją, tokį skundą nagrinėjantis teismas gali ne tik įvertinti šios sankcijos proporcingumą ir prireikus jį pakeisti, bet ir, kaip matyti iš atsakymo į antrąjį klausimą, patikrinti minėto sprendimo teisėtumą.

84 Šiuo atžvilgiu Chartijos 47 straipsniu garantuojama veiksminga teisminė kontrolė reikalauja, kad besikreipiančiosios institucijos pateikti motyvai leistų nacionaliniam teismui vykdyti prašymo suteikti informaciją teisėtumo kontrolę (šiuo klausimu žr. 2013 m. birželio 4 d. Sprendimo ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, 53 punktą ir 2014 m. spalio 23 d. Sprendimo *Unitrading*, C-437/13, EU:C:2014:2318, 20 punktą).

85 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 70 ir 71 punktuose dėl diskrecijos, kuria naudojasi besikreipiančioji institucija, reikia manyti, kad institucijos, kuri kreipiamasi, atliekamam patikrinimui taikomos ribos nustatomos taip pat kaip ir teismo atliekamai kontrolei.

86 Taigi teismas turi tik įsitikinti, kad sprendimas dėl pareigojimo grindžiamas pakankamai motyvuotu besikreipiančiosios institucijos prašymu suteikti informaciją, kuri nėra akivaizdžiai visiškai nereikalinga, kiek tai susiję su atitinkamu mokesčių mokėtoju ir galbūt informuotu trečiuoju asmeniu bei siekiamais mokesčių tikslais.

87 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat klausia, ar teismo kontrolė turi apimti Direktyvos 2011/16 17 straipsnio, kuriame numatyti valstybės narės institucijos prašomos informacijos perdavimo apribojimai, nuostatą laikymąsi.

88 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors ir kai kurias iš šių nuostatų galima atsižvelgti sprendžiant dėl asmens pateikto prašymo suteikti informaciją teisėtumo, jos neturi reikšmės tikrinant šios informacijos numatomą reikalingumą. Tačiau, kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir *Berlioz* raštu ir žodžiu pateiktą pastabą, jos atsisakymas atskleisti tam tikrą prašomą informaciją pagrįstas tik tariamai nesamu šios informacijos numatomu reikalingumu, o ne „apribojimu“, kaip jis suprantama pagal Direktyvos 2011/16 17 straipsnį.

89 Todėl trečiojo ir penktąjį klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2011/16 1 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnį reikia aiškinti taip: institucijos, kuri kreipiamasi, atliekamas šia direktyva grindžiamo besikreipiančiosios institucijos prašymo suteikti informaciją teisėtumo patikrinimas turi apimti ne tik šio prašymo atitikties formaliems reikalavimams kontrolę – atlikdama tokį patikrinimą ši institucija turi taip pat turėti galimybę įsitikinti, kad prašoma informacija nėra visiškai nereikalinga, kiek tai susiję su atitinkamo mokesčių mokėtojo ir galbūt informuoto trečiojo asmens tapatybe bei nagrinėjamo mokesčių tyrimo poreikiais. Šias Direktyvos 2011/16 nuostatas ir Chartijos 47 straipsnį reikia aiškinti taip: kai asmuo pateikia skundą dėl institucijos, kuri

kreipiamasi, skirtos sankcijos už tai, kad jis nevykdė sprendimo dėl pareigojimo, kurį ji priėmė gavusi Direktyva 2011/16 grindžiamą besikreipiančiosios institucijos prašymą suteikti informaciją, gyvendindamas savo kompetenciją nacionalinis teismas gali ne tik pakeisti skirtą sankciją, bet ir patikrinti šio sprendimo dėl pareigojimo teisėtumą. Kiek tai susiję su minėto sprendimo teisėtumo šlyga – prašomos informacijos numatomu reikalingumu, – teismas gali patikrinti tik tai, ar nėra akivaizdaus tokio reikalingumo nebuvimo.

Dėl šeštojo klausimo

90 Šeštuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Chartijos 47 straipsnio antrą pastraipį reikia aiškinti taip: vykdydamas teisminį kontrolę valstybės narės, kuri kreipiamasi, teismas turi turėti galimybę susipažinti su valstybės narės, kuri kreipiamasi, gautu besikreipiančiosios valstybės narės prašymu suteikti informaciją, ir ar šis dokumentas taip pat reikia pateikti susijusiam asmeniui šioje valstybėje narėje, kad jo būtų tinkamai išnagrinėta, ar galima atsisakyti jį tam asmeniui pateikti dėl konfidencialumo priežasčių.

91 Šiuo klausimu pažymėtina, kad reikia patikrinti, ar nėra akivaizdaus minėtam dokumente prašomos informacijos numatomo reikalingumo nebuvimo.

92 Kad valstybės narės, kuri kreipiamasi, teismas galėtų vykdyti teisminį kontrolę, svarbu, kad jis galėtų susipažinti su valstybės narės, kuri kreipiamasi, gautu besikreipiančiosios valstybės narės prašymu suteikti informaciją. Šiuo klausimu teismas gali, jei būtina, prašyti, kad institucija, kuri kreipiamasi, pateiktų papildomos informacijos, kurią ji gavo iš besikreipiančiosios institucijos ir kuri, jo nuomone, būtina, norint atmesti akivaizdų prašomos informacijos numatomo reikalingumo nebuvimą.

93 Kiek tai susiję su asmens teise susipažinti su prašymu suteikti informaciją, reikia atsižvelgti į šio dokumento slaptumą pagal Direktyvos 2011/16 16 straipsnį.

94 Šis slaptumas paaiškinamas diskretiškumu, kurį besikreipiančioji institucija paprastai turi parodyti rinkdama informaciją ir kurio ji turi teisę tikėtis iš institucijos, kuri kreipiasi, kad nepakenktų savo tyrimo veiksmingumui.

95 Taigi vykdant tyrimą prašymo suteikti informaciją slaptumu galima remtis kiekvieno asmens atžvilgiu.

96 Kiek tai susiję su teisine gynyba, reikia priminti, kad šalių procesinio lygiateisiškumo principas, kuris neatsiejamas nuo pačios teisingo bylos nagrinėjimo koncepcijos, apima pareigą kiekvienai šaliai suteikti protingą galimybę pateikti savo poziciją, įskaitant rodymus, tokiomis aplinkybėmis, dėl kurių ji neatsidurtų akivaizdžiai nepalankesnėje padėtyje nei jos priešininkas (2012 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Otis ir kt.*, C-199/11, EU:C:2012:684, 71 punktą).

97 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad teisės gynybą, kuri apima teisę susipažinti su bylos dokumentais, pažeidimą reikia vertinti atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno nagrinėjamo atvejo aplinkybes, visų pirma į nagrinėjamo akto pobūdį, jo priėmimo aplinkybes ir atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 102 punktą ir 2013 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *G. ir R.*, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 32 ir 34 punktus).

98 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, reikia patikrinti, ar tokiam asmeniui, kaip *Berlioz*, kuris mano, kad buvo pareigotas suteikti informaciją, kuri nebuvo, kaip galima numatyti, reikalinga, reikia suteikti galimybę susipažinti su institucijai, kuri kreipiamasi, skirtu besikreipiančiosios

institucijos prašymu suteikti informaciją, kad jis galėtų išsamiai pateikti savo poziciją teisme.

99 Iš atsakymo ? trečiojo? ir penktojo? klausimus matyti, kad prašymu suteikti informaciją grindžiamas sprendimas dėl ?pareigojimo ir sankcija už šio sprendimo nevykdymą pripažįstami neteisėti, tik jei ?rodoma (ir to pakanka), kad visa prašoma informacija arba jos dalis akivaizdžiai nereikalinga vykdomam tyrimui, atsižvelgiant ? susijus? mokes?i? mok?tojų? ir mokes?i? tiksl?, dėl kurio prašoma informacijos.

100 Todėl susijusiam asmeniui neb?tina tur?ti galimyb? susipažinti su visu prašymu suteikti informaciją, kad jis galėtų lygiateisiškai pateikti savo poziciją dėl numatomo reikalingumo s?lygos. Užtenka, kad jis galėtų susipažinti su minimalia informacija, nurodyta Direktyvos 2011/16 20 straipsnio 2 dalyje, t. y. susijusio mokes?i? mok?tojo tapatybe ir mokes?i? tikslu, dėl kurio prašoma informacijos. O jei valstyb?s nar?s, ? kuri? kreipiamasi, teismas mano, kad min?tos minimalios informacijos tam neužtenka, ir jei jis prašo institucijos, ? kuri? kreipiamasi, papildomos informacijos, kaip nurodyta šio sprendimo 92 punkte, šis teismas privalo pateikti šią informaciją susijusiam asmeniui, tinkamai atsižvelgdamas ? galim? kai kuri? jos element? konfidencialum?.

101 Vadinasi, ? šeštojo? klausim? reikia atsakyti, kad Chartijos 47 straipsnio antr? pastraip? reikia aiškinti taip: vykdydamas teismin? kontrol? valstyb?s nar?s, ? kuri? kreipiamasi, teismas turi tur?ti galimyb? susipažinti su valstybei narei, ? kuri? kreipiamasi, skirtu besikreipian?iosios valstyb?s nar?s prašymu suteikti informaciją. Tačiau susij?s asmuo neturi teis?s susipažinti su visu šiuo prašymu suteikti informaciją, nes tai slaptas dokumentas pagal Direktyvos 2011/16 16 straipsn?. Kad toks asmuo galėtų išsamiai išd?styti savo poziciją dėl prašomos informacijos numatomo reikalingumo nebuvimo, iš esm?s užtenka, kad jis turėtų šios direktyvos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyt? informaciją.

Dėl bylinėjimosi išlaid?

102 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo nagrin?jamoje byloje, bylinėjimosi išlaid? klausim? turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Europos Sąjungos pagrindinių teisi? chartijos 51 straipsnio 1 dal? reikia aiškinti taip: kai valstyb? nar? savo teis?s aktuose numato, kad asmeniui, kuris, mokes?i? institucijoms keičiantis informacija, be kita ko, pagal 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinan?ios Direktyv? 77/799/EEB nuostatas, atsisako j? suteikti, skiriama piniginių sankcija, ?gyvendina Sąjungos teis?, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, ir todėl Europos Sąjungos pagrindinių teisi? chartija taikoma.

2. Europos Sąjungos pagrindinių teisi? chartijos 47 straipsn? reikia aiškinti taip: asmuo, gav?s piniginių sankcij? už administracinio sprendimo, kuriuo ?pareigojamas suteikti informaciją, kai nacionalin?s mokes?i? institucijos ją keičiasi pagal Direktyv? 2011/16, nevykdym?, turi teis? gin?yti šio sprendimo teis?tumą.

3. Direktyvos 2011/16 1 straipsnio 1 dal? ir 5 straipsn? reikia aiškinti taip: informacijos, kurios viena iš kitos prašo valstyb?s nar?s, „numatomas reikalingumas“ yra s?lyga, kuri? prašymas suteikti informaciją turi atitikti, kad valstybei narei, ? kuri? kreipiamasi, kilt? pareiga dėl jo imtis veiksm?, ir sykiu tai yra asmeniui skirta šios valstyb?s nar?s sprendimo dėl ?pareigojimo ir sprendimo skirti sankcij? už šio sprendimo nevykdym?

teis?tumo s?lyga.

4. Direktyvos 2011/16 1 straipsnio 1 dal? ir 5 straipsn? reikia aiškinti taip: institucijos, ? kuri? kreipiamasi, atliekamas šia direktyva grindžiamo besikreipian?iosios institucijos prašymo suteikti informacij? teis?tumo patikrinimas turi apimti ne tik šio prašymo atitikties formaliems reikalavimams kontrol? – atlikdama tok? patikrinim? ši institucija turi taip pat tur?ti galimyb? ?sitikinti, kad prašoma informacija n?ra visiškai nereikalinga, kiek tai susij? su atitinkamo mokes?i? mok?tojo ir galb?t informuoto tre?iojo asmens tapatybe bei nagrin?jamo mokes?i? tyrimo poreikiais. Šias Direktyvos 2011/16 nuostatas ir Chartijos 47 straipsn? reikia aiškinti taip: kai asmuo pateikia skund? d?l institucijos, ? kuri? kreipiamasi, skirtos sankcijos už tai, kad jis ne?vykdo sprendimo d?l ?pareigojimo, kur? ji pri?m? gavusi Direktyva 2011/16 grindžiam? besikreipian?iosios institucijos prašym? suteikti informacij?, ?gyvendindamas savo kompetencij? nacionalinis teismas gali ne tik pakeisti skirt? sankcij?, bet ir patikrinti šio sprendimo d?l ?pareigojimo teis?tum?. Kiek tai susij? su min?to sprendimo teis?tumo s?lyga – prašomos informacijos numatomu reikalingumu, – teismas gali patikrinti tik tai, ar n?ra akivaizdaus tokio reikalingumo nebuvimo.

5. Europos Sąjungos pagrindini? teisi? chartijos 47 straipsnio antr? pastraip? reikia aiškinti taip: vykdydamas teismin? kontrol? valstyb?s nar?s, ? kuri? kreipiamasi, teismas turi tur?ti galimyb? susipažinti su valstybei narei, ? kuri? kreipiamasi, skirtu besikreipian?iosios valstyb?s nar?s prašymu suteikti informacij?. Ta?iau susij?s asmuo neturi teis?s susipažinti su visu šiuo prašymu suteikti informacij?, nes tai slaptas dokumentas pagal Direktyvos 2011/16 16 straipsn?. Kad toks asmuo gal?t? išsamiai išd?styti savo pozicij? d?l prašomos informacijos numatomo reikalingumo nebuvimo, iš esm?s užtenka, kad jis tur?t? šios direktyvos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyt? informacij?.

Parašai.

* Proceso kalba: pranc?z?.